

PARASHAT MATOT (THE TRIBES)

BaMidbar (Numbers) 30:2-32:42 | Yirme-Yahu (Jeremiah) 1:1-2:3 | Tehillah (Psalm) 111 | Matti (Matthew) 5:33-37;
23:1-39

TORAH | HAFTARAH | MEGILLAH | MISHNAH

TORAH

BaMidbar Chapter 30

2 And Moshe spoke unto the heads of the tribes of B'nei Yisra'el, saying, "This is the thing which יהוה has commanded. 3 When a man vows a vow unto יהוה, or swears an oath to bind his soul with a bond, he shall not break his word; he shall do according to all that proceeds out of his mouth. 4 Also, when a woman vows a vow unto יהוה, and binds herself by a bond, being in her father's house, in her youth, 5 and her father hears her vow, or her bond wherewith she has bound her soul, and her father holds his peace at her, then all her vows shall stand, and every bond wherewith she has bound her soul shall stand. 6 But if her father disallows her in the day that he hears, none of her vows, or of her bonds wherewith she has bound her soul, shall stand; and יהוה will forgive her, because her father disallowed her. 7 And if she is married to a husband, while her vows are upon her, or the clear utterance of her lips, wherewith she has bound her soul; 8 and her husband hears it, whatsoever day it is that he hears it, and holds his peace at her; then her vows shall stand, and her bonds wherewith she has

במדבר פרק ל

ב וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה .
ג איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבועה לאסור אסור על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה.
ד ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה.
ה ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום.
ו ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה.
ז ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתייה אשר אסרה על נפשה.
ח ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו.
ט ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתייה אשר אסרה על נפשה ויהוה יסלח לה.

bound her soul shall stand. 9 But if her husband disallows her in the day that he hears it, then he shall make void her vow which is upon her, and the clear utterance of her lips, wherewith she has bound her soul; and יהוה will forgive her. 10 But the vow of a widow, or of her that is divorced, even every thing wherewith she has bound her soul, shall stand against her. 11 And if a woman vowed in her husband's house, or bound her soul by a bond with an oath, 12 and her husband heard it, and held his peace at her, and disallowed her not, then all her vows shall stand, and every bond wherewith she bound her soul shall stand. 13 But if her husband makes them null and void in the day that he hears them, then whatsoever proceeded out of her lips, whether it were her vows, or the bond of her soul, shall not stand: her husband has made them void; and יהוה will forgive her. 14 Every vow, and every binding oath to afflict the soul, her husband may let it stand, or her husband may make it void. 15 But if her husband altogether holds his peace at her from day to day, then he causes all her vows to stand, or all her bonds, which are upon her; he has let them stand, because he held his peace at her in the day that he heard them. 16 But if he shall make them null and void after that he has heard them, then he shall bear her iniquity."

17 These are the Khukot, which יהוה commanded Moshe, between a man and his wife, between a father and his daughter, being in her youth, in her father's house.

BaMidbar Chapter 31

1 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 2 "Avenge B'nei Yisra'el of the Midyanim; afterward shall you be gathered unto your people." 3 And Moshe spoke unto the people, saying, "Arm men from among you for the war, that they may go against Midyan, to execute the vengeance of יהוה on Midyan. 4 Of every tribe a thousand, throughout all the tribes of Yisra'el, shall you send to the war." 5 So there were delivered, out of the thousands of Yisra'el, a thousand of every tribe, twelve thousand armed for war. 6 And Moshe sent them, a thousand of every tribe, to the war, them and Pin'khas the son of El Azar the kohen, to the war, with

י וַיְנַדֵּר אֱלֹמָנָה וּגְרוּשָׁה כָּל אֲשֶׁר אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ יָקוּם עָלֶיהָ.

יא וְאִם בַּיּוֹם אִישָׁה נִדְרָהּ אוֹ אָסְרָהּ אָסַר עַל נַפְשָׁהּ בְּשִׁבְעָהּ.

יב וְשָׁמַע אִישָׁה וְהִחְרֵשׁ לָהּ לֹא הֵנִיא אֶתָּהּ וְקָמוּ כָּל נִדְרֶיהָ וְכָל אָסַר אֲשֶׁר אָסְרָהּ עַל נַפְשָׁהּ יָקוּם.

יג וְאִם הָפַר יָפַר אֶתָּם אִישָׁה בְּיוֹם שָׁמְעוּ כָּל מוֹצֵא שְׁפָתֶיהָ לְנִדְרֶיהָ וּלְאָסַר נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם אִישָׁה הַפָּרָם וַיהוָה יִסְלַח לָהּ.

יד כָּל נִדֵּר וְכָל שְׁבַעַת אָסַר לְעֵנַת נַפְשׁ אִישָׁה יִקְיֶמְנוּ וְאִישָׁה יִפְרְנוּ.

טו וְאִם הִחְרֵשׁ יַחְרִישׁ לָהּ אִישָׁה מִיוֹם אֶל יוֹם וְהָקִים אֶת כָּל נִדְרֶיהָ אוֹ אֶת כָּל אָסְרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ הָקִים אֶתָּם כִּי הִחְרֵשׁ לָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוּ.

טז וְאִם הָפַר יָפַר אֶתָּם אַחֲרֵי שָׁמְעוּ וְנָשָׂא אֶת עוֹנָהּ.

יז אֵלֶּה הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין אָב לְבָתּוֹ בְּנִעֻרֶיהָ בֵּית אָבִיהָ.

במדבר פרק לא

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.

ב נָקֵם נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַמִּדְיָנִים אַחֲרֵי תִּאֲסֹף אֶל עַמִּיךָ.

ג וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל הָעָם לֵאמֹר הִחַלְצוּ מֵאִתְּכֶם אַנְשִׁים לְצַבָּא וַיְהִיו עַל מִדְיָן לְתֵת נִקְמַת יְהוָה בְּמִדְיָן.

ד אֶלְף לַמָּטָה אֶלְף לַמָּטָה לְכָל מִטּוֹת יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלַחוּ לְצַבָּא.

ה וַיִּמְסְרוּ מֵאֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל אֶלְף לַמָּטָה שָׁנַיִם עָשָׂר אֶלְף חֲלוּצֵי צַבָּא.

ו וַיִּשְׁלַח אֶתָּם מֹשֶׁה אֶלְף לַמָּטָה לְצַבָּא אֶתָּם וְאֶת פִּינְחָס בֶּן אֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן לְצַבָּא וְכָלִי הַקֹּדֶשׁ

the consecrated vessels and the trumpets for the alarm in his hand. 7 And they warred against Midyan, as יהוה commanded Moshe; and they slew every male. 8 And they slew the kings of Midyan with the rest of their slain: Evi, and Rekem, and Tzur, and Khur, and Revah, the five kings of Midyan; Bilam also the son of Be'or they slew with the sword. 9 And B'nei Yisra'el took captive the women of Midyan and their little ones; and all their cattle, and all their flocks, and all their goods, they took for a prey. 10 And all their cities in the places wherein they dwelt, and all their encampments, they burnt with fire. 11 And they took all the spoil, and all the prey, both of man and of beast. 12 And they brought the captives, and the prey, and the spoil, unto Moshe, and unto El Azar the kohen, and unto the assembly of B'nei Yisra'el, unto the camp, unto the plains of Mo'av, which are by the Yarden at Yerekho.

13 And Moshe, and El Azar the kohen, and all the princes of the assembly, went forth to meet them without the camp. 14 And Moshe was wroth with the officers of the host, the captains of thousands and the captains of hundreds, who came from the service of the war. 15 And Moshe said unto them, "Have you saved all the women alive? 16 Behold, these caused B'nei Yisra'el, through the counsel of Bilam, to revolt so as to break faith with יהוה in the matter of Pe'or, and so the plague was among the assembly of יהוה. Now 17 therefore kill every male among the little ones, and kill every woman that has known man by lying with him. 18 But all the little girls, that have not known man by lying with him, keep alive for yourselves. 19 And encamp outside the camp seven days; whoever has killed any person, and whoever has touched any slain, purify yourselves on the third day and on the seventh day, you and your captives. 20 And as to every garment, and all that is made of skin, and all work of goats' hair, and all things made of wood, you shall purify."

21 And El Azar the kohen said unto the men of war that went to the battle, "This is the statute of the Torah which יהוה has commanded Moshe: 22 but the gold, and the silver, the brass, the iron, the tin, and the lead, 23 every thing that may abide the fire, you shall make to go through the fire, and it shall be clean; nevertheless it shall be purified with the water of

וּחֲצֵצְרוֹת הַתְּרוּעָה בְיָדוֹ.

ז וַיִּצְבְּאוּ עַל מִדְיָן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וַיַּהַרְגוּ כָּל זָכָר.

ח וְאֶת מַלְכֵי מִדְיָן הָרְגוּ עַל חַלְלֵיהֶם אֶת אוֹי וְאֶת רָקִים וְאֶת צוּר וְאֶת חוּר וְאֶת רַבֵּעַ חֲמִשֶׁת מַלְכֵי מִדְיָן וְאֶת בְּלַעַם בֶּן בְּעוּר הָרְגוּ בַחֶרֶב.

ט וַיֵּשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת נְשֵׁי מִדְיָן וְאֶת טַפָּם וְאֶת כָּל בְּהֵמָתָם וְאֶת כָּל מִקְנֵיהֶם וְאֶת כָּל חֵילֵם בְּזוּזוֹ.

י וְאֶת כָּל עֲרֵיהֶם בְּמוֹשְׁבֹתָם וְאֶת כָּל טִירֹתָם שָׂרְפוּ בְאֵשׁ.

יא וַיִּקְחוּ אֶת כָּל הַשְּׁלָל וְאֶת כָּל הַמְּלֻקוֹחַ בְּאֲדָם וּבְבִהֵמָה.

יב וַיָּבֹאוּ אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבִי וְאֶת הַמְּלֻקוֹחַ וְאֶת הַשְּׁלָל אֶל הַמַּחֲנֶה אֶל עֵרְבַת מוֹאָב אֲשֶׁר עַל יַרְדֵּן יַרְחוֹ.

יג וַיֵּצְאוּ מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְכָל נְשֵׂי־אֵי הָעֵדָה לִקְרֹאתָם אֶל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה.

יד וַיִּקְצֹף מֹשֶׁה עַל פְּקוּדֵי הַחֵיל שְׂרֵי הָאֲלָפִים וְשְׂרֵי הַמְּאוֹת הַבָּאִים מִצִּבְא הַמְּלַחְמָה.

טו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה הַחַיִּיתֶם כָּל נִקְבָה.

טז הֲזֶה הַנֶּהָה הָיוּ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדַבֵּר בְּלַעַם לְמַסֵּר מֵעַל בִּיהוּה עַל דְּבַר פְּעוּר וַתְּהִי הַמַּגִּפָּה בְּעֵדֹת יְהוָה.

יז וְעַתָּה הָרְגוּ כָּל זָכָר בְּטָף וְכָל אִשָּׁה יָדְעַת אִישׁ לְמִשְׁכַּב זָכָר הָרְגוּ.

יח וְכָל הַטָּף בְּנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ מִשְׁכַּב זָכָר הַחַיּוּ לָכֶם.

יט וְאַתֶּם חָנוּ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָרֶג נֶפֶשׁ וְכָל נִגְעַת בְּחָלָל תִּתְחַטְּאוּ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אַתֶּם וּשְׂבִיכֶם.

כ וְכָל בְּגָד וְכָל כְּלֵי עוֹר וְכָל מַעֲשֵׂה עֲזִים וְכָל כְּלֵי עֵץ תִּתְחַטְּאוּ.

כא וַיֹּאמֶר אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶל אַנְשֵׁי הַצִּבְא הַבָּאִים לְמַלְחָמָה זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה.

כב אַךְ אֶת הַזָּהָב וְאֶת הַכֶּסֶף אֶת הַנְּחֹשֶׁת אֶת הַבְּרִזָּל אֶת הַבַּדִּיל וְאֶת הָעֹפְרַת.

כג כָּל דְּבַר אֲשֶׁר יָבֹא בְּאֵשׁ תִּעֲבִירוּ בְּאֵשׁ וְטָהַר אַךְ בְּמֵי נֹדֶה יִתְחַטְּאוּ וְכָל אֲשֶׁר לֹא יָבֹא בְּאֵשׁ תִּעֲבִירוּ בַמַּיִם.

כד וְכַבִּסְתֶּם בְּגֵדֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְטָהַרְתֶּם וְאַחַר תָּבֹאוּ אֶל הַמַּחֲנֶה.

כה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.

sprinkling; and all that abides not the fire you shall make to go through the water. 24 And you shall wash your clothes on the seventh day, and you shall be clean, and afterward you may come into the camp."

25 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 26 "Take the sum of the prey that was taken, both of man and of beast, you, and El Azar the kohen, and the heads of the fathers' houses of the assembly; 27 and divide the prey into two parts: between the men skilled in war, that went out to battle, and all the assembly; 28 and levy a tribute unto יהוה of the men of war that went out to battle: one soul of five hundred, both of the persons, and of the beeves, and of the donkeys, and of the flocks; 29 take it of their half, and give it unto El Azar the kohen, as a portion consecrated for יהוה . And 30 of the half for B'nei Yisra'el, you shall take one drawn out of every fifty, of the persons, of the beeves, of the donkeys, and of the flocks, even of all the cattle, and give them unto the Levi'im, that keep the charge of the Mishkan of יהוה ." And 31 Moshe and El Azar the kohen did as יהוה commanded Moshe. 32 Now the prey, over and above the booty which the men of war took, was six hundred and seventy-five thousand sheep, 33 and seventy-two thousand beeves, 34 and sixty-one thousand donkeys, 35 and thirty-two thousand persons in all, of the women that had not known man by lying with him. 36 And the half, which was the portion of them that went out to war, was in number three hundred and thirty-seven thousand and five hundred sheep. 37 And the tribute of יהוה of the sheep was six hundred and seventy-five. 38 And the beeves were thirty-six thousand, of which the tribute of יהוה was seventy-two. 39 And the donkeys were thirty thousand and five hundred, of which the tribute of יהוה was sixty-one. 40 And the persons were sixteen thousand, of whom the tribute of יהוה was thirty-two persons. 41 And Moshe gave the tribute, which was consecrated for יהוה , unto El Azar the kohen, as יהוה commanded Moshe. 42 And of the half for B'nei Yisra'el, which Moshe divided off from the men that warred, 43 now the congregation's half was three hundred and thirty-seven thousand and five hundred sheep, 44 and thirty-six thousand beeves, 45 and thirty thousand and five hundred donkeys, 46 and sixteen thousand persons, 47 even of the half for B'nei Yisra'el,

כו שָׂא אֶת רֹאשׁ מִלְקוּחַ הַשְּׂבִי בְּאֲדָם וּבַבְּהֵמָה אֹתָהּ וְאֶלְעֹזֵר הַכֹּהֵן וְרֹאשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה.

כז וְחֲצִיתָ אֶת הַמִּלְקוּחַ בֵּין תַּפְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיְצְאִים לְצָבָא וּבֵין כָּל הָעֵדָה.

כח וְהִרְמַתְּ מִכֶּסֶּ לַיהוָה מֵאֵת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיְצְאִים לְצָבָא אֶחָד נֶפֶשׁ מִחֲמַשׁ הַמְּאוֹת מִן הָאָדָם וּמִן הַבְּקָר וּמִן הַחֲמָרִים וּמִן הַצֹּאן.

כט מִמִּחְצֵיתָם תִּקְחוּ וְנָתַתָּה לְאֶלְעֹזֵר הַכֹּהֵן תְּרוּמַת יְהוָה .

ל' וּמִמִּחְצַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּקַּח אֶחָד אַחַז מִן הַחֲמָשִׁים מִן הָאָדָם מִן הַבְּקָר מִן הַחֲמָרִים וּמִן הַצֹּאן מִכָּל הַבְּהֵמָה וְנָתַתָּה אֹתָם לְלוֹוִים שְׂמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה .

לא וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאֶלְעֹזֵר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה.

לב וַיְהִי הַמִּלְקוּחַ יָתֵר הַבַּז אֲשֶׁר בָּזְזוּ עִם הַצָּבָא צֹאן שֵׁשׁ מְאוֹת אֶלְפֵי וְשִׁבְעִים אֶלְפֵי וְחֲמִשָּׁת אֶלְפִים.

לג וּבִקֵּר שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים אֶלְפֵי.

לד וְחֲמָרִים אֶחָד וְשִׁשִּׁים אֶלְפֵי.

לה וּנְפֶשׁ אָדָם מִן הַנָּשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ מִשְׁכָּב זָכָר כָּל נֶפֶשׁ שְׁנַיִם וְשִׁלְשִׁים אֶלְפֵי.

לו וְתָהִי הַמִּחְצָה חֶלֶק הַיְצְאִים בַּצָּבָא מִסֵּפֶר הַצֹּאן שֵׁשׁ מְאוֹת אֶלְפֵי וְשִׁלְשִׁים אֶלְפֵי וְשִׁבְעַת אֶלְפִים וְחֲמֵשׁ מְאוֹת.

לז וַיְהִי הַמִּכָּס לַיהוָה מִן הַצֹּאן שֵׁשׁ מְאוֹת חֲמֵשׁ וְשִׁבְעִים.

לח וְהַבְּקָר שֵׁשָׁה וְשִׁלְשִׁים אֶלְפֵי וּמִכָּסָם לַיהוָה שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים.

לט וְחֲמָרִים שְׁלֹשִׁים אֶלְפֵי וְחֲמֵשׁ מְאוֹת וּמִכָּסָם לַיהוָה אֶחָד וְשִׁשִּׁים.

מ וּנְפֶשׁ אָדָם שֵׁשָׁה עָשָׂר אֶלְפֵי וּמִכָּסָם לַיהוָה שְׁנַיִם וְשִׁלְשִׁים נֶפֶשׁ.

מא וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת מִכָּס תְּרוּמַת יְהוָה לְאֶלְעֹזֵר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה.

מב וּמִמִּחְצֵית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָצָה מֹשֶׁה מִן הָאֲנָשִׁים הַצָּבָאִים.

מג וְתָהִי מִחְצַת הָעֵדָה מִן הַצֹּאן שֵׁשׁ מְאוֹת אֶלְפֵי וְשִׁלְשִׁים אֶלְפֵי שִׁבְעַת אֶלְפִים וְחֲמֵשׁ מְאוֹת.

מד וּבִקֵּר שֵׁשָׁה וְשִׁלְשִׁים אֶלְפֵי.

מה וְחֲמָרִים שְׁלֹשִׁים אֶלְפֵי וְחֲמֵשׁ מְאוֹת.

מו וּנְפֶשׁ אָדָם שֵׁשָׁה עָשָׂר אֶלְפֵי.

מז וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִמִּחְצַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֲחִיז

Moshe took one drawn out of every fifty, both of man and of beast, and gave them unto the Levi'im, that kept the charge of the Mishkan of יהוה , as יהוה commanded Moshe. 48 And the officers that were over the thousands of the host, the captains of thousands, and the captains of hundreds, came near unto Moshe; 49 and they said unto Moshe, "Your servants have taken the sum of the men of war that are under our charge, and there lacks not one man of us. 50 And we have brought the offering of יהוה , what every man has gotten, of jewels of gold, armlets, and bracelets, signet-rings, ear-rings, and girdles, to make atonement for our souls before יהוה ." And 51 Moshe and El Azar the kohen took the gold of them, even all wrought jewels. 52 And all the gold of the gift that they consecrated for יהוה , of the captains of thousands, and of the captains of hundreds, was sixteen thousand seven hundred and fifty shekels., 53 For the men of war had taken booty, every man for himself. 54 And Moshe and El Azar the kohen took the gold of the captains of thousands and of hundreds, and brought it into the tent of meeting, for a memorial for B'nei Yisra'el before יהוה .

אָחַד מִן הַחֲמִשִּׁים מִן הָאָדָם וּמִן הַבְּהֵמָה וַיִּתֵּן אֹתָם לְלוֹיִם שְׂמָרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה.
מִח וַיִּקְרְבוּ אֶל מֹשֶׁה הַפְּקָדִים אֲשֶׁר לְאַלְפֵי הַצֵּבָא שְׂרֵי הָאַלְפִים וְשְׂרֵי הַמֵּאוֹת.
מִט וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה עֲבָדֶיךָ נָשְׂאוּ אֶת רֹאשׁ אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיָדֵנוּ וְלֹא נִפְקַד מִמֶּנּוּ אִישׁ.
נ וַנִּקְרַב אֶת קָרְבֵּן יְהוָה אִישׁ אֲשֶׁר מָצָא כָּלִי זָהָב אֲצַעְדָּה וְצִמִּיד טַבַּעַת עֲגִיל וְכוּמָז לְכַפֵּר עַל נַפְשֹׁתֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה .
נא וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת הַזָּהָב מֵאֹתָם כָּל כְּלֵי מַעֲשֵׂה.
נב וַיְהִי כָּל זֶה־ב הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הִרִימוּ לַיהוָה שֵׁשֶׁה עָשָׂר אֶלְפֵי שֶׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים שָׁקֶל מֵאֵת שְׂרֵי הָאַלְפִים וּמֵאֵת שְׂרֵי הַמֵּאוֹת.
נג אַנְשֵׁי הַצֵּבָא בְּזוּז אִישׁ לוֹ.
נד וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת הַזָּהָב מֵאֵת שְׂרֵי הָאַלְפִים וְהַמֵּאוֹת וַיָּבֵאוּ אֹתוֹ אֶל אֱהֱל מוֹעֵד זָכְרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי יְהוָה

BaMidbar Chapter 32

1 Now the B'nei Re'uven and the B'nei Gad had a very great multitude of cattle; and when they saw the land of Yazer, and the land of Gilad, that, behold, the place was a place for cattle, 2 the B'nei Gad and the B'nei Re'uven came and spoke unto Moshe, and to El Azar the kohen, and unto the princes of the assembly, saying, 3 "Atarot, and Divon, and Yazer, and Nimrah, and Kheshbon, and El Aleh, and Sevam, and Nevo, and Be'on, 4 the land which יהוה smote before the assembly of Yisra'el, is a land for cattle, and your servants have cattle." 5 And they said, "If we have found favor in your sight, let this land be given unto your servants for a possession; bring us not over the Yarden." 6 And Moshe said unto the children of Gad and to the children of Re'uven, "Shall your brethren go to the war, and shall you sit here? 7 And therefore will you turn away the heart of B'nei Yisra'el from going over into the land which יהוה has given them? 8 Thus did your fathers, when I sent them from Kadesh Barne'a to see the land. 9 For when they went up unto the valley

במדבר פרק לב

א וּמִקְנֵה רַב הָיָה לְבְנֵי רְאוּבֵן וּלְבְנֵי גַד עֲצוּם מְאֹד וַיִּרְאוּ אֶת אֶרֶץ יַעֲזֵר וְאֶת אֶרֶץ גִּלְעָד וְהִנֵּה הַמְּקוֹם מְקוֹם מִקְנֵה.
ב וַיָּבֵאוּ בְנֵי גַד וּבְנֵי רְאוּבֵן וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל נְשִׂאֵי הָעֵדָה לֵאמֹר.
ג עֲטָרוֹת וְדִיבֹן וַיַּעֲזֵר וְנִמְרָה וְחֶשְׁבוֹן וְאַלְעֵלָה וּשְׁבָם וּנְבוֹ וּבְעֹן.
ד הָאֶרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה לִפְנֵי עֵדַת יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ מִקְנֵה הוּא וְלַעֲבָדֶיךָ מִקְנֵה.
ה וַיֹּאמְרוּ אִם מָצְאוּנוּ חֵן בְּעֵינֶיךָ יִתֵּן אֶת הָאֶרֶץ הַזֹּאת לַעֲבָדֶיךָ לְאֶחָזָה אֵל תַּעֲבִירֵנוּ אֶת הַיַּרְדֵּן.
ו וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְבְנֵי גַד וּלְבְנֵי רְאוּבֵן הַאֲחִיכֶם יָבֹאוּ לְמִלְחָמָה וְאַתֶּם תֵּשְׁבוּ פֹה.
ז וְלָמָּה תִּנּוּאוּן (תְּנִיאוּן) אֶת לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעַבְרֵי אֵל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם יְהוָה.
ח כֹּה עָשׂוּ אֲבֹתֵיכֶם בְּשַׁלְּחֵי אֹתָם מִקְדָּשׁ בְּרִינַע לְרְאוּת אֶת הָאֶרֶץ.
ט וַיַּעֲלוּ עַד נַחַל אֲשַׁכּוֹל וַיִּרְאוּ אֶת הָאֶרֶץ וַיִּנְיִאוּ אֶת לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבַלְתִּי בֹא אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר

of Eshkol, and saw the land, they turned away the heart of B'nei Yisra'el, that they should not go into the land which יהוה had given them. 10 And the anger of יהוה was kindled in that day, and He swore, saying, 11 'Surely none of the men that came up out of Mitzrayim, from twenty years old and upward, shall see the land which I swore unto Avraham, unto Yitz'khak, and unto Ya'akov; because they have not wholly followed Me; 12 save Kalev Ben Yefuneh the Kenizi, and Yehoshua Bin Nun; because they have wholly followed יהוה.' And 13 the anger of יהוה was kindled against Yisra'el, and He made them wander to and fro in the wilderness forty years, until all the generation, that had done evil in the sight of יהוה, was consumed. 14 And, behold, you are risen up in your fathers' stead, a brood of sinful men, to augment yet the fierce anger of יהוה toward Yisra'el. 15 For if you turn away from after Him, He will yet again leave them in the wilderness; and so you will destroy all this people." 16 And they came near unto him, and said, "We will build sheepfolds here for our cattle, and cities for our little ones; 17 but we ourselves will be ready, armed to go before B'nei Yisra'el, until we have brought them unto their place; and our little ones shall dwell in the fortified cities because of the inhabitants of the land. 18 We will not return unto our houses, until B'nei Yisra'el have inherited every man his inheritance. 19 For we will not inherit with them on the other side of the Yarden, and forward, because our inheritance is fallen to us on this side of the Yarden eastward."

20 And Moshe said unto them, "If you will do this thing: if you will arm yourselves to go before יהוה to the war, 21 and every armed man of you will pass over the Yarden before יהוה, until He has driven out His enemies from before Him, 22 and the land is subdued before יהוה, and you return afterward, then you shall be clear before יהוה, and before Yisra'el, and this land shall be unto you for a possession before יהוה. But 23 if you will not do so, behold, you have sinned against יהוה; and know your sin which will find you. 24 Build cities for your little ones, and folds for your sheep; and do that which has proceeded out of your mouth."

25 And the children of Gad and the children of Re'uven spoke unto Moshe, saying, "your servants will

נתן להם יהוה .

י ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר .

יא אם יראו האנשים העלים ממצרים מבין עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי . יב בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה .

יג ויחר אף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה הרע בעיני יהוה . יד והנה קמתם תחת אבותיכם תרבות אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף יהוה אל ישראל .

טו כי תשובו מאחרי ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל העם הזה . טז ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו .

יז ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנו אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני ישיבי הארץ . יח לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו .

יט כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה . כ ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה . כא ועבר לכם כל חלוצ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו מפניו .

כב ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו והייתם נקים מיהוה ומישראל והייתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה .

כג ואם לא תעשון בן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם . כד בנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיקם תעשו .

כה ויאמר בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה . כו טפנו נשינו מקננו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד .

כז ועבדיך יעברו כל חלוצ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר .

כח ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל .

כט ויאמר משה אליהם אם יעברו בני גד ובני

do as My Adon commands. 26 Our little ones, our wives, our flocks, and all our cattle, shall be there in the cities of Gilad; 27 but your servants will pass over, every man that is armed for war, before יהוה to battle, as My Adon says." 28 So Moshe gave charge concerning them to El Azar the kohen, and to Yehoshua Bin Nun, and to the heads of the fathers' houses of the tribes of B'nei Yisra'el. 29 And Moshe said unto them, "If the children of Gad and the children of Re'uven will pass with you over the Yarden, every man that is armed to battle, before יהוה, and the land shall be subdued before you, then you shall give them the land of Gilad for a possession; 30 but if they will not pass over with you armed, they shall have possessions among you in the land of Kena'an." 31 And the children of Gad and the children of Re'uven answered, saying, "As יהוה has said unto your servants, so will we do. 32 We will pass over armed before יהוה into the land of Kena'an, and the possession of our inheritance shall remain with us beyond the Yarden." 33 And Moshe gave unto them, even to the children of Gad, and to the children of Re'uven, and unto half of the tribe of Menasheh Ben Yosef, the kingdom of Sikhon king of the Amori, and the kingdom of Og king of Bashan, the land, according to the cities thereof with their borders, even the cities of the land round about. 34 And the children of Gad built Divon, and Atarot, and Aro'er; 35 and Atrot-shofan, and Yazer, and Yogbe'ah; 36 and Beit Nimrah, and Beit Haran; fortified cities, and folds for sheep. 37 And the children of Re'uven built Kheshbon, and El Aleh, and Kiriayatayim; 38 and Nevo, and Ba'al-meon, their names being changed, and Sibmah; and gave their names unto the cities which they builded. 39 And the children of Makhir Ben Menasheh went to Gilad, and took it, and dispossessed the Amori that were therein. 40 And Moshe gave Gilad unto Makhir Ben Menasheh; and he dwelt therein. 41 And Ya'ir Ben Menasheh went and took the villages thereof, and called them Havot Ya'ir. 42 And Novakh went and took Kenat, and the villages thereof, and called it Novakh, after his own name.

רְאוּבוּן אֶתְכֶם אֶת הַיַּרְדֵּן כָּל חַלּוּץ לְמַלְחָמָה לְפָנַי
 יְהוֹה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לְפָנֵיכֶם וּנְתַתֶּם לָהֶם אֶת
 אֶרֶץ הַגִּלְעָד לְאֶחְזָה.
 ל וְאִם לֹא יַעֲבִרוּ חַלּוּצִים אֶתְכֶם וְנֶאֱחָזוּ בְּתַכְכֶם
 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן.
 לֹא וַיַּעֲנוּ בְנֵי גָד וּבְנֵי רְאוּבוּן לֵאמֹר אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר
 יְהוֹה אֶל עֲבָדָיךָ כֵּן נַעֲשֶׂה.
 לִב נַחֲנוּ וְנַעֲבֹר חַלּוּצִים לְפָנַי יְהוֹה אֶרֶץ כְּנָעַן
 וְאֶתְנוּ אֶחְזֵת נֶחֱלַתְנוּ מֵעֲבָר לַיַּרְדֵּן.
 לִג וַיִּתֵּן לָהֶם מֹשֶׁה לְבְנֵי גָד וּלְבְנֵי רְאוּבוּן וְלַחֲצִי
 שִׁבְט מְנַשֶּׁה בֶּן יוֹסֵף אֶת מַמְלַכַת סִיחֹן מֶלֶךְ
 הָאֲמֹרִי וְאֶת מַמְלַכַת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן הָאָרֶץ
 לְעֶרְיָה בְּנִגְלַת עֶרְיָה הָאָרֶץ סָבִיב.
 לִד וַיִּבְנוּ בְנֵי גָד אֶת דִּיבֵן וְאֶת עֵטְרַת וְאֶת עֵרְעֵר.
 לֵה וְאֶת עֵטְרַת שׁוֹפָן וְאֶת יַעֲזֵר וַיַּגְבְּהָה.
 לו וְאֶת בֵּית נַמְרָה וְאֶת בֵּית הָרֶן עֶרְיָה מִבְּצָר
 וַיְגֹדְרַת צֹאן.
 לז וּבְנֵי רְאוּבוּן בָּנוּ אֶת חֶשְׁבוֹן וְאֶת אֲלַעְלָא וְאֶת
 קַרְיָתַיִם.
 לח וְאֶת נָבו וְאֶת בַּעַל מְעוֹן מוֹסֶבֶת שֵׁם וְאֶת
 שִׁבְמָה וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁמֹת אֶת שְׁמוֹת הָעָרִים אֲשֶׁר
 בָּנוּ.
 לט וַיִּלְכוּ בְנֵי מַכִּיר בֶּן מְנַשֶּׁה גִלְעָדָה וַיִּלְכְּדוּ
 וַיּוֹרְשׁוּ אֶת הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בָּהּ.
 מ וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת הַגִּלְעָד לְמַכִּיר בֶּן מְנַשֶּׁה וַיֵּשֶׁב
 בָּהּ.
 מא וַיֵּאִיר בֶּן מְנַשֶּׁה הַלֵּךְ וַיִּלְכֹּד אֶת חוֹתֵיהֶם
 וַיִּקְרָא אֶתְהֶן חוֹת יֵאִיר.
 מב וַנְּבַח הַלֵּךְ וַיִּלְכֹּד אֶת קֶנֶת וְאֶת בְּנֵתֶיהָ וַיִּקְרָא
 לָהּ נְבַח בְּשֵׁמוֹ.

Yirme-Yahu Chapter 1

1 The words of Yirme-Yahu Ben Khilki-Yahu, of the Kohanim that were in Anatot in the land of Binyamin, 2 to whom the D'var יהוה came in the days of Yoshi-Yahu Ben Amon, Melekh Yehudah, in the thirteenth year of his reign. 3 It came also in the days of Y'hoyakim Ben Yoshi-Yahu, Melekh Yehudah, unto the end of the eleventh year of Tzidki-Yahu Ben Yoshi-Yahu, Melekh Yehudah, unto the carrying away of Yerushalayim captive in the fifth khodesh.

4 And the D'var יהוה came unto me, saying, 5 "Before I formed you in the belly I knew you, and before you came forth out of the womb I set you apart; I have appointed you a Navi unto the nations". 6 Then said I, "Ah, Adonai יהוה ! Behold, I cannot speak; for I am a child." 7 But יהוה said unto me, "Do not say 'I am a child'; for to whomever I shall send you, you shall go, and whatsoever I shall command you, you shall speak. 8 Do not be afraid of them; for I am with you to deliver you, says יהוה ." Then 9 יהוה put forth His hand, and touched my mouth; and יהוה said unto me, "Behold, I have put My words in your mouth; 10 see, I have this day set you over the nations and over the kingdoms, to root out and to pull down, and to destroy and to overthrow; to build, and to plant."

11 Moreover the D'var יהוה came unto me, saying, "Yirme-Yahu, what do you see?" And I said, "I see a rod of an almond tree." 12 Then יהוה said unto me, "You have seen well; for I watch over D'varai, to perform it." 13 And the D'var יהוה came unto me the second time, saying, "What do you see?" And I said, "I see a seething pot; and the face thereof is from the north." 14 Then יהוה said unto me, "Out of the north the evil shall break forth upon all the inhabitants of the land. 15 For, lo, I will call all the families of the kingdoms of the north, says יהוה ; and they shall come, and they shall set every one his throne at the entrance of the gates of Yerushalayim, and against all the walls thereof round about, and against all the cities of Yehudah. 16 And I will utter My judgments against them touching all their wickedness; in that they have forsaken me, and have offered unto other gods, and worshipped the work of their own hands. 17 You, therefore, gird up your loins, and arise, and speak unto

יְרִמְיָהוּ פָּרָק א

א דְּבַרֵי יְרִמְיָהוּ בֶן חִלְקִיָּהוּ מִן הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בַּעֲנַתוֹת בְּאֶרֶץ בְּנִימִן.

ב אֲשֶׁר הָיָה דְּבַר יְהוָה אֵלָיו בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ בֶן אֲמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּשָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמַלְכוּתוֹ.

ג וַיְהִי בִימֵי יְהוֹיָקִים בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד תַּם עֲשֵׂתֵי עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצִדְקִיָּהוּ בֶן יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד גְּלוֹת יְרוּשָׁלַם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי.

ד וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר.

ה בְּטָרִם אֲצוּרְךָ (אֲצֻרְךָ) בְּבֶטֶן יִדְעָתִיךָ וּבְטָרִם תֵּצֵא מִרְחֹם הַקִּדְשִׁתִּיךָ: נְבִיא לְגוֹיִם נִתְּתִיךָ.

ו וְאָמַר אֶהְיֶה אֲדֹנָי יְהוָה הִנֵּה לֹא יִדְעָתִי דְּבַר: כִּי נֶעַר אֲנֹכִי.

ז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל תֹּאמַר נֶעַר אֲנֹכִי: כִּי עַל כָּל אֲשֶׁר אֲשַׁלְּחֶךָ תֵּלֵךְ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר אֲצַוֶּךָ תִּדְבֹר.

ח אַל תִּירָא מִפְּנֵיהֶם: כִּי אִתְּךָ אֲנִי לְהַצְלִיךָ נְאֻם יְהוָה .

ט וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת יָדוֹ וַיַּגַּע עַל פִּי; וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִנֵּה נִתְּתִי דְּבַרֵי בְּפִיךָ.

י רָאֵה הַפְּקֻדָּתִיךָ הַיּוֹם הַזֶּה עַל הַגּוֹיִם וְעַל הַמַּמְלָכוֹת לְנִתּוֹשׁ וּלְנִתּוֹץ וּלְהֶאֱבִיד וּלְהָרוֹס לְבָנוֹת וּלְנִטּוֹעַ.

יא וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר מָה אַתָּה רֹאֶה יְרִמְיָהוּ; וְאָמַר מִקַּל שָׁקֵד אֲנִי רֹאֶה.

יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִיטַבְתָּ לְרֵאוֹת: כִּי שָׁקֵד אֲנִי עַל דְּבַרֵי לַעֲשׂוֹתוֹ.

יג וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֵלַי שְׁנִית לֵאמֹר מָה אַתָּה רֹאֶה; וְאָמַר סִיר נְפוּחַ אֲנִי רֹאֶה וּפְנֵיו מִפְּנֵי צְפוּנָה.

יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי: מִצְּפוֹן תִּפְתַּח הָרְעָה עַל כָּל יִשְׂרָאֵל הָאֶרֶץ.

טו כִּי הִנְנִי קָרָא לְכָל מְשַׁפְּחוֹת מַמְלָכוֹת צְפוּנָה נְאֻם יְהוָה ; וּבָאוּ וּנְתַנּוּ אִישׁ כִּסְאוֹ פֶתַח שַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל חוֹמֹתֶיהָ סָבִיב וְעַל כָּל עָרֵי יְהוּדָה.

טז וּדְבַרְתִּי מִשְׁפָּטֵי אוֹתָם עַל כָּל רַעְתָּם אֲשֶׁר עָזְבוּנִי וַיִּקְטְרוּ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַמַּעֲשֵׂי יְדֵיהֶם.

יז וְאַתָּה תֵּאָזֵר מִתְּנִיךָ וּקְמַתְּ וּדְבַרְתָּ אֵלֵיהֶם אֵת כָּל אֲשֶׁר אֲנֹכִי אֲצַוֶּךָ; אַל תַּחַת מִפְּנֵיהֶם פֶּן אַחַתְּךָ לַפְּנֵיהֶם.

them all that I command you; do not be dismayed at them, lest I dismay you before them. 18 For, behold, I have made you this day a fortified city, and an iron pillar, and brazen walls, against the whole land, against the kings of Yehudah, against the princes thereof, against the priests thereof, and against the people of the land. 19 And they shall fight against you; but they shall not prevail against you; For I am with you, says יהוה , to deliver you."

יח וְאֲנִי הִנֵּה נֹתֵתִיךָ הַיּוֹם לְעִיר מְבֻצָּר וְלְעַמּוּד בְּרִזָּל וְלַחֲמוֹת נְחֹשֶׁת עַל כָּל הָאָרֶץ: לְמַלְכֵי יְהוּדָה לְשָׂרֶיהָ לְכַהֲנֶיהָ וְלָעָם הָאָרֶץ.
יט וְנִלְחַמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא יוֹכְלוּ לָךְ: כִּי אֲתָךְ אֲנִי נֹאֵם יְהוָה לְהַצִּילֶךָ.

Yirme-Yahu Chapter 2

1 And the D'var יהוה came to me, saying, 2 "Go, and cry in the ears of Yerushalayim, saying thus says יהוה , 'I remember for you the affection of your youth, the love of your espousals; how you went after Me in the wilderness, in a land that was not sown. 3 Yisra'el is the hallowed portion of יהוה , His first-fruits of the increase; all that devour him shall be held guilty, evil shall come upon them', says יהוה .

יְרִמְיָהוּ פָּרָק ב

א דְּבַרֵי יְרִמְיָהוּ בֶן חִלְקִיָּהוּ מִן הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בַּעֲנֻתוֹת בְּאֶרֶץ בְּנֵי־מִן.
ב אֲשֶׁר הָיָה דָּבָר יְהוָה אֵלָיו בִּימֵי יְאֻשִׁיהוּ בֶן אֲמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּשִׁלְשׁ עָשָׂרָה שָׁנָה לְמָלְכוֹ.
ג וַיְהִי בִימֵי יְהוֹיָקִים בֶּן יְאֻשִׁיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד תָּם עֲשָׂתֵי עָשָׂרָה שָׁנָה לְצִדְקִיהוּ בֶן יְאֻשִׁיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד גְּלוֹת יְרוּשָׁלַם בַּחֲדָשׁ הַחֲמִישִׁי.
ד וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר.
ה בְּטָרָם אֲצֹרְךָ (אֲצָרְךָ) בְּבָטָן יִדְעֶתִיךָ וּבְטָרָם תֵּצֵא מִרְחֹם הַקִּדְשֻׁתִיךָ: נְבִיא לְגוֹיִם נֹתֵתִיךָ.
ו וְאָמַר אֶהְיֶה אֲדֹנָי יְהוָה הִנֵּה לֹא יִדְעֶתִי דְּבָר: כִּי נֶעַר אָנֹכִי.
ז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל תֹּאמַר נֶעַר אָנֹכִי: כִּי עַל כָּל אֲשֶׁר אֲשַׁלְּחֶךָ תִּלְךָ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר אֲצַוֶּךָ תִּדְבֹר.
ח אַל תִּירָא מִפְּגִיֵּהֶם: כִּי אֲתָךְ אֲנִי לְהַצִּילֶךָ נֹאֵם יְהוָה .
ט וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת יָדוֹ וַיַּגַּע עַל פִּי; וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִנֵּה נֹתֵתִי דְּבָרֵי בְּפִיךָ.
י רֵאָה הַפְּקֻדֹתֶיךָ הַיּוֹם הַזֶּה עַל הַגּוֹיִם וְעַל הַמְּמַלְכוֹת לְנִתּוֹשׁ וְלִנְתוּץ וּלְהֶאֱבִיד וְלִהְרוֹס לְבָנוֹת וּלְנִטוּעַ.
יא וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר מָה אַתָּה רֹאֶה יְרִמְיָהוּ; וְאָמַר מִקַּל שָׁקֵד אֲנִי רֹאֶה.
יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִיטַבְתָּ לְרֵאוֹת: כִּי שָׁקֵד אֲנִי עַל דְּבָרֵי לַעֲשׂוֹתוֹ.
יג וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֵלַי שְׁנִית לֵאמֹר מָה אַתָּה רֹאֶה; וְאָמַר סִיר נְפוּחַ אֲנִי רֹאֶה וּפְנֵיו מִפְּנֵי צְפוּנָה.
יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי: מִצְּפוֹן תִּפְתַּח הָרְעָה עַל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ.
טו כִּי הִנְנִי קֹרָא לְכָל מְשֻׁפָּחוֹת מִמְּלָכוֹת צְפוּנָה

נָאִם יְהוָה ; וּבָאוּ וְנִתְּנוּ אִישׁ כִּסְאוֹ פֶתַח שַׁעֲרֵי
יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל חוֹמֹתֶיהָ סָבִיב וְעַל כָּל עָרֵי
יְהוּדָה.

טז וּדְבַרְתִּי מִשְׁפָּטֵי אוֹתָם עַל כָּל רַעְתָם אֲשֶׁר
עָזְבוּנִי וַיִּקְטְרוּ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַעֲשֵׂי
יָדֵיהֶם.

יז וְאַתָּה תֵּאָזֵר מִתְּנִיף וְקִמַּת וּדְבַרְתָּ אֵלֵיהֶם אֵת
כָּל אֲשֶׁר אֲנֹכִי אֹצֵר; אֵל תַּחַת מַפְּנֵיהֶם פֶּן
אֲחַתְּךָ לְפָנֵיהֶם.

יח וְאַנִּי הִנֵּה נִתְּנִיף הַיּוֹם לְעִיר מִבְּצָר וּלְעַמּוּד
בְּרָזָל וּלְחַמּוֹת נֹחֶשֶׁת עַל כָּל הָאָרֶץ: לְמַלְכֵי
יְהוּדָה לְשָׂרֵיהָ לְכַהֲנֵיהָ וְלַעַם הָאָרֶץ.

יט וְנִלְחַמּוּ אֵלֶיךָ וְלֹא יוֹכְלוּ לָךְ: כִּי אֲתָךְ אֲנִי נָאִם
יְהוָה לְהַצִּילְךָ.

תּוֹעֲצָא

Tehillah (Psalm) 111

1 Hallelu Yah! I will give thanks unto יהוה with my whole heart, in the council of the

upright, and in the assembly. 2 The works of יהוה are great, sought out of all them that have delight therein.

3 His work is glory and majesty; and His tzedaka endures forever.

4 He has made a memorial for His wonderful works; יהוה is gracious and full of mercy.

5 He has given food unto them that fear Him; He will ever be mindful of His Brit. 6 He has declared to His people the power of His works, in giving them the heritage of the goyim.

7 The works of His hands are truth and justice; all His precepts are sure. 8 They are established forever and ever, they are done in truth and uprightness. 9 He has sent redemption unto His people; He has commanded His Brit forever;

Kadosh and Norah is His Name. 10 The fear of יהוה is the beginning of wisdom; a good understanding have all they that do thereafter; His praise endures forever.

תְּהִלִּים פֶּרֶק קי"א

א הִלְלוּ יְהוָה: אִוְדָה יְהוָה בְּכָל לֵבָב; בְּסוּד יְשָׁרִים וְעֵדָה.

ב גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה; דְּרוֹשִׁים לְכָל חִפְצֵיהֶם.

ג הוֹד וְהַדְּרוּ פֶּעַל; וּוְצַדִּיקְתוֹ עִמְדַת לְעַד.

ד זָכַר עֲשָׂה לְנַפְלְאוֹתָיו; חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה.

ה טָרַף נָתַן לִירְאָיו; יִזְכַּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ.

ו כַּח מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ לְתַת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם.

ז מַעֲשֵׂי יְדִי וְאֲמַתּוֹ מִשְׁפָּט; נֶאֱמָנִים כָּל־פְּקוּדָיו.

ח סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם; עֲשׂוּיִם בְּאֵמֶת וַיִּשֶׁר.

ט פְּדוּת שְׁלַח לְעַמּוֹ צֹוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ; קְדוּשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ.

י רֵאשִׁית חֲכֵמָה יִרְאֵת יְהוָה שְׂכָל טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם; תְּהִלָּתוֹ עִמְדַת לְעַד.

חַדָּשָׁה אַחַד עֶשְׂרִים

Matti Chapter 5

33 "Again, you have heard it was said to them who were before you that you shall not lie in your oaths, but trust your oaths to יהוה. But 34 I say to you, never swear; neither by heaven, because it is the throne of Elohim; 35 nor by the earth, for it is a stool under His feet; nor by Yerushalayim, for it is the city of a great king. 36 Neither shall you swear by your own head, because you cannot create in it a single black or white hair. 37 But let your words be yes, yes, and no, no; for anything which adds to these is evil."

Matti Chapter 23

1 Then Yeshua spoke with the people and with His Talmidim. 2 And He said to them, "The Sofrim and the P'rushim sit on the Seat of Moshe. 3 Therefore, whatever they tell you to obey, obey and do it, but do not do according to their works; for they say and do not. 4 And they bind heavy burdens, and put them on men's shoulders, but they themselves are not willing to touch them, even with their finger. 5 And all their works they do just to be seen by men; for they make grandiose prayers, and they lengthen the tekhelet of their robes, 6 and they like the chief places at feasts, and the front seats in the Beit K'nessets, 7 and the greetings in the streets, and to be called by men, 'Rabbi.' 8 But you, do not be called, 'Rabbi;' for one is your Rabbi, and all of you are brethren. 9 And call no one on earth, 'Father,' for one is Avikhem in Heaven. 10 Nor be called leaders, for one is your leader, the Mashi'akh. 11 But he who is greatest among you, let him be your servant. 12 For whoever exalts himself shall be humbled; and whoever humbles himself shall be exalted."

13 "Woe to you, Sofrim and P'rushim, you hypocrites! For you consume the houses of widows, and with pretense you make long prayers; because of this you shall receive a greater judgment. 14 Woe to you, Sofrim and P'rushim, you hypocrites! For you have shut off Malkhut HaShamayim against men; for you do not enter into it yourselves, and do not permit those who would enter. 15 Woe to you, Sofrim and P'rushim, you hypocrites! For you traverse sea and land to make

מתי פרק ה

לג עוד שמעתם שנאמר לראשונים: לא תשקר בשבועותיך ושלם ליהוה שבועותיך.
לד אבל אני אומר לכם: אל תשבועו כלל, לא בשמים, שכפסא אלהים הם;
לה ולא בארץ, שהדום היא תחת רגליו; אף לא בירושלים, שהיא קרית מלך רב.
לו אף בראשך אל תשבוע, כי אין אתה יכול להפוך בו שערה אחת לשערה שחורה או לבנה; לו אלא תהא מלתכם כן, כן; ולא, לא. מה שיותר מאלה, מן הרע הוא.

מתי פרק כג

א אז דבר ישוע עם המוני העם ועם תלמידיו.
ב ואמר להם: על כפסא משה ישבו הסופרים והפרושים.
ג לכן כל מה שיאמרו לכם לשמר, שמרו ועשו, אך כמעשיהם אל תעשו, כי אומרים הם ואינם עושים;
ד קושרים משאות כבדים ושמים על כתפי בני אדם, אך הם באצבעים אינם רוצים לנגע בהם ה ואת כל מעשיהם הם עושים כדי שיראו לבני אדם; כי מרחיבים הם את תפליהם ומאריכים את ציציות בגדיהם,
ו ואוהבים את המקומות הראשיים בסעודות ואת המושבים הראשיים בבתי הכנסת,
ז ואת ברכת השלום ברחובות, ושיהיו נקראים רבי על ידי האנשים.
ח אבל אתם אל תקראו רבי, כי אחד הוא רבכם, ואתם כלכם אחים אתם.
ט ואב אל תקראו לכם בארץ, כי אחד הוא אביכם שבשמים.
י ואל תקראו מנהיגים, משום שאחד הוא מנהיגכם, המשיח.
יא אבל הגדול בכם יהא לכם למשרת;
יב כי מי שירומם את עצמו ישפל, ומי שישפיל את עצמו ירומם.
יג אוי לכם סופרים ופרושים, מעמידי פנים! כי אוכלים אתם את בתי האלמנות עם שמאריכים אתם את תפלותיכם ככסות על כן יתר משפט תשאו
יד אוי לכם סופרים ופרושים, מעמידי פנים! כי

one proselyte; and when he becomes one, you make him the son of Gehinom twice more than yourselves. 16 Woe to you, blind guides, for you say, 'Whoever swears by the Heikhal, it is nothing; but whoever swears by the gold which is in the Heikhal, he is guilty!' 17 O you fools and blind! For which is greater, the gold, or the Heikhal that consecrates the gold? 18 And 'Whoever swears by the Mizbe'akh, it is nothing; but whoever swears by the offering that is on it, he is guilty'. 19 O you fools and blind! For which is greater, the offering, or the Mizbe'akh that consecrates the offering? 20 Therefore he who swears by the Mizbe'akh, he swears by it and by everything that is on it. 21 And whoever swears by the Heikhal, swears by it and by Him who dwells in it. 22 And he who swears by Heaven swears by the Throne of Elohim, and by Him who sits on it. 23 Woe to you, Sofrim and P'rushim, you hypocrites! For you take tenth-parts on mint, dill, and cummin, and you have overlooked the more important matters of the Torah, such as justice, compassion, and absolute trust. These were necessary for you to have done, without having left the others undone. 24 O blind guides, who strain at gnats and swallow camels! 25 Woe to you, Sofrim and P'rushim, you hypocrites! You clean the outside of the cup and of the dish, but inside they are full of extortion and iniquity. 26 Blind P'rushim! Clean first the inside of the cup and of the dish, so that their outside may also be clean. 27 Woe to you, Sofrim and P'rushim, you hypocrites! For you are like tombs painted white, which look beautiful from the outside, but inside are full of dead bones and all kinds of corruption. 28 Even so, from the outside you appear to men to be Tzadikim, but from within you are full of iniquity and hypocrisy. 29 Woe to you, Sofrim and P'rushim, you hypocrites! For you build the tombs of the Nevi'im, and you decorate the graves of HaTzadikim; 30 and you say, 'If we had been living in the days of our forefathers, we would not have been partakers with them in the blood of the Nevi'im.' 31 Now you testify concerning yourselves that you are the children of those who killed the Nevi'im. 32 You also fill up the measure of your fathers. 33 O you serpents, and seed of scorpions! How can you flee from the judgment of Gehinom?"

סוּגְרִים אַתֶּם אֶת מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לַפְּנֵי בְנֵי אָדָם; כִּי אַתֶּם אֵינְכֶם נִכְנָסִים, וְלֹנְכָנְסִים אֵינְכֶם מִנִּיחִים לְהַפְּנֹס.
טו אוי לָכֶם סוּפְרִים וּפְרוּשִׁים, מַעֲמִידֵי פָּנִים! כִּי סוּבְבִים אַתֶּם בַּיָּם וּבִיבֻשָׁה כְּדֵי לַעֲשׂוֹת גֵּר אַחָד; וְכֹאשֶׁר יִתְגַּיֵר, אַתֶּם עוֹשִׂים אוֹתוֹ לִבְנֵי גֵיהֲנוֹם כַּפְּלִים מִכֶּם.
טז אוי לָכֶם מוֹרֵי דֶרֶךְ עוֹרִים, כִּי אוֹמְרִים אַתֶּם: מִי שֶׁנִּשְׁבַּע בְּהֵיכָל, זֶה לֹא כָלוּם; אֲבָל מִי שֶׁנִּשְׁבַּע בְּזֶהב הַהֵיכָל, חַיֵּב.
יז כְּסִילִים וְעוֹרִים! שֶׁהָרִי מַה גְּדוֹל, הַזֶּהב אוֹ הַהֵיכָל אֲשֶׁר הוּא מְקַדֵּשׁ אֶת הַזֶּהב?
יח וּמִי שֶׁנִּשְׁבַּע בַּמִּזְבֵּחַ, זֶה לֹא כָלוּם; אֲבָל מִי שֶׁנִּשְׁבַּע בַּקֶּרְבֵן שְׁעָלָיו, חַיֵּב. יט כְּסִילִים וְעוֹרִים! שֶׁהָרִי מַה גְּדוֹל, הַקֶּרְבֵן אוֹ הַמִּזְבֵּחַ הַמְּקַדֵּשׁ אֶת הַקֶּרְבֵן?
כ לִכְנֹן מִי שֶׁנִּשְׁבַּע בַּמִּזְבֵּחַ, נִשְׁבַּע בּוֹ וּבְכֹל אֲשֶׁר עָלָיו.
כא וּמִי שֶׁנִּשְׁבַּע בְּהֵיכָל, נִשְׁבַּע בּוֹ וּבְמִי שֶׁשׂוֹכֵן בּוֹ.
כב וּמִי שֶׁנִּשְׁבַּע בַּשָּׁמַיִם, נִשְׁבַּע בְּכֹסֵא אֱלֹהִים וּבְמִי שִׁיּוֹשֵׁב עָלָיו.
כג אוי לָכֶם סוּפְרִים וּפְרוּשִׁים, מַעֲמִידֵי פָּנִים! כִּי מַעֲשָׂרִים אַתֶּם אֶת הַמִּנְתָּה וְהַשֶּׁבֶת וְהַכֶּמֶז, וְעִזְבֹתֶם אֶת הַנִּכְבְּדוֹת שֶׁבַתּוֹרָה: אֶת הַמִּשְׁפָּט וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הָאֱמוּנָה. אֶת אֱלֹהֵי רְאוּיָהּ הִיא שֶׁתַּעֲשׂוּ, וְאֶת אֱלֹהֵי אֵל תַּעֲזוּבוּ.
כד מוֹרֵי דֶרֶךְ עוֹרִים, הַמְּסַנְּגִים יְתוּשִׁים וּבּוֹלְעִים גְּמִלִים!
כה אוי לָכֶם סוּפְרִים וּפְרוּשִׁים, מַעֲמִידֵי פָּנִים! כִּי מְטַהְרִים אַתֶּם אֶת חוּץ הַבּוֹס וְהַקְּעָרָה, אֲדָּ בְּתוֹכָן מְלֵאוֹת הֵן גְּזוּל וְעוֹל.
כו פְּרוּשִׁים עוֹרִים, טַהְרֵוּ תְּחִלָּה אֶת תּוֹךְ הַבּוֹס וְהַקְּעָרָה, כְּדֵי שֶׁגַּם הַחוּץ שִׁלְהֵן יִהְיֶה טָהוֹר.
כז אוי לָכֶם סוּפְרִים וּפְרוּשִׁים, מַעֲמִידֵי פָּנִים! כִּי דוֹמִים אַתֶּם לְקַבְרִים מְסִידִים שֶׁמִּבְּחוּץ נִרְאִים יְפִים, אֲדָּ בְּתוֹכֶם מְלֵאִים עֲצָמוֹת מֵתִים וְכָל טְמֵאָה.
כח כֶּךָ גַּם אַתֶּם מִבְּחוּץ נִרְאִים לְבָנֵי אָדָם כַּצְּדִיקִים, וּמִבְּפָנִים מְלֵאִים אַתֶּם עוֹל וּצְבִיעוֹת.
כט אוי לָכֶם סוּפְרִים וּפְרוּשִׁים, מַעֲמִידֵי פָּנִים! כִּי בּוֹנִים אַתֶּם אֶת קַבְרֵי הַנְּבִיאִים וּמְקַשְׁטִים אֶת בְּתֵי הַקֶּבֶר שֶׁל הַצְּדִיקִים.

34 "Because of this, I am sending to you Nevi'im and wise men and Sofrim; some of them you will kill, and you will execute them on stakes; and some you will scourge in your Beit K'nessets, and pursue them from city to city, 35 so that all the blood of the Tzadikim shed on the ground may come on you, from the blood of Avel HaTzadik down to the blood of Zakhar-Yah Ben Berekh-Yah, whom you killed between the Heikhal and the Mizbe'akh. 36 Truly I say to you, all of these things shall come upon this generation. 37 O Yerushalayim, Yerushalayim, murderess of the Nevi'im, and stoner of those who are sent to her! How often I wanted to gather together your children, just as a hen gathers her chicks under her wings, and yet you would not! 38 Behold, your house will be left to you desolate. 39 For I say to you, from now you will not see me until you say, 'Barukh HaBa B'Shem יהוה יהוה'."

ל וְאוֹמְרִים אַתֶּם: אֵלֹהֵי חַיֵּינוּ בַיּוֹם אֲבוֹתֵינוּ, לֹא הָיִינוּ שׁוֹתֵפִים לָהֶם בְּדַם הַנְּבִיאִים.
לֹא לְפִיכֶךָ מְעִידִים אַתֶּם עַל עַצְמְכֶם, שְׁבָנִים אַתֶּם לְאוֹתָם שְׁהַרְגוּ אֶת הַנְּבִיאִים.
לֵב וְגַם אַתֶּם מְלֹאוּ אֶת סֵאת אֲבוֹתֵיכֶם. לֹג נְחָשִׁים, זֶרַע צְפַעוֹנִים, אֵיךְ תִּמְלֹטוּ מִדִּין גִּיהֵנוֹם?
לֵד עַל כֵּן הִנְנִי שׁוֹלַח אֵלֵיכֶם נְבִיאִים וְחֻכְמִים וְסוֹפְרִים; מֵהֶם תִּהְרְגוּ וְתִצְלְבוּ, וּמֵהֶם תִּלְקוּ בְּבֵתֵי כְּנִסְיֹתֵיכֶם, וְתִרְדְּפוּ אוֹתָם מֵעִיר לְעִיר.
לֵה בְּאֶפֶן שְׂבִיבֹא עֲלֵיכֶם כָּל דַּם הַצְּדִיקִים שֶׁנִּשְׁפַּךְ עַל הָאָרֶץ, מִדַּם הַבַּל הַצְּדִיק עַד לְדַם זְכָרְיָה בֶן בְּרֻכְיָה, אֲשֶׁר הִרְגַתֶּם אוֹתוֹ בֵּין הַהֵיכָל לְמִזְבֵּחַ.
לוֹ אָמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, שְׁכָל אֱלֹהֵי יְבוֹאוּ עַל הַדּוֹר הַזֶּה.
לז יְרוּשָׁלַיִם, יְרוּשָׁלַיִם, הוֹרְגַת הַנְּבִיאִים וְרוֹגְמַת הַשְּׁלוֹחִים אֵלֶיךָ, כַּמָּה פְּעָמִים רָצִיתִי לְקַבֵּץ אֶת בְּנֵיךָ כְּמוֹ שֶׁמְקַבְּצַת הַתְּרַנְגְּלִת אֶת אֶפְרוֹחִיָּה תַחַת כְּנָפֶיהָ, וְלֹא רָצִיתָם!
לח הִנֵּה בֵיתְכֶם יַעֲזֹב לָכֶם חָרָב;
לט כִּי אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, שְׁלֹא תִרְאוּנִי מֵעַתָּה עַד אֲשֶׁר תֵּאמְרוּ, בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה.